Szymon Ociepka

Metoda Eulera

Rozwiązywanie równań różniczkowych Metody numeryczne

Data wykonania: 22.05.2024

1. Wprowadzenie teoretyczne

Metoda Eulera to jedna z najprostszych metod numerycznych stosowanych do rozwiązywania równań różniczkowych. Została nazwana na cześć szwajcarskiego matematyka, Leonarda Eulera.

$$\frac{dy}{dx} = f(x, y), y(x_0) = y_0 \tag{1}$$

- 1. Równanie dla każdego punktu (**x**, **y**) określa nachylenie stycznej do rozwiązania które przechodzi przez dany punkt.
- 2. Kierunek naszej stycznej zmienia się w sposób ciągły od punktu do punktu.

Metoda Eulera polega na przybliżaniu rozwiązania równania różniczkowego za pomocą szeregów kroków. Rozpoczynamy od pewnego punktu początkowego (x_0, y_0) , a następnie wykonujemy serię małych kroków do przodu w czasie.

W każdym kroku, staramy się przybliżyć pochodną funkcji y za pomocą różnicy skończonej:

$$y_{n+1} = y_n + h \cdot f(x_n, y_n), n = 0, 1, 2, ..., N$$
 (2)

Liczba kroków N wynosi:

$$N = \frac{(b - x_0)}{h} \tag{3}$$

gdzie:

h – to rozmiar kroków,

x₀ – początek badanego zakresu

b - koniec badanego zakresu

y₀ – warunek początkowy

Ważne jest, aby pamiętać, że metoda Eulera jest tylko przybliżeniem. Dokładność metody Eulera zależy od wielkości kroku **h.** Pomimo swojej prostoty, metoda Eulera jest podstawą dla wielu bardziej zaawansowanych metod numerycznych rozwiązywania równań różniczkowych. Jest to zatem ważne narzędzie w arsenale każdego matematyka i inżyniera.

2. Opis implementacji numerycznej

```
□double f(double x, double y) {
    return y; //dana funkcja, w tym przypadku f(x) = y
}
```

Fragment kodu 2.1: funkcja równania różniczkowego

Ta funkcja reprezentuje funkcję w równaniu różniczkowym. W tym przypadku f(x) = y.

```
for (int i = 1; i < N; i++) {
    y[i] = y[i - 1] + h * f(x[i - 1], y[i - 1]);
    x[i] = x[i - 1] + h;
    printf("y%d = %lf\n", i, y[i]);
}</pre>
```

Fragment kodu 2.2: implementacja metody Eulera

Pętla **for** implementuje metodę Eulera. Dla każdego kroku oblicza nową wartość **y[i]** na podstawie poprzedniej wartości **y[i - 1]** i obecnej wartości **x[i - 1]**. Następnie oblicza nową wartość **x[i]** dodając krok **h** do poprzedniej wartości **x[i - 1]**. Następnie **printf** wyświetla obliczoną wartość **y[i]** dla każdego kroku.

3. Testy kodu numerycznego

Test I

Dane:

$$f(x, y) = y,$$
 $x_0 = 0; y_0 = 1; b = 0.4; h = 0.1$

Wynik Wolfram Alpha:

$$y_1 = 1.1$$

 $y_2 = 1.21$
 $y_3 = 1.331$
 $y_4 = 1.4641$

Wynik zaimplementowanego programu:

```
y1 = 1.100000
y2 = 1.210000
y3 = 1.331000
y4 = 1.464100
```

Fragment konsoli 3.1: wynik programu dla testu I

Test II

Dane:

$$f(x, y) = 2 \cdot x \cdot e^x$$

$$x_0 = 0$$
; $y_0 = 0$; $b = 2$; $h = 0.1$

Wynik Wolfram Alpha:

 $y_1 = 0$

 $y_2 = 0.0221034$

 $y_3 = 0.0709595$

 $y_4 = 0.151951$

 $y_5 = 0.271297$

 $y_6 = 0.436169$

 $y_7 = 0.654823$

 $y_8 = 0.936749$

 $y_9 = 1.29284$

 $y_{10} = 1.73556$

 $y_{11} = 2.27922$

 $y_{12} = 2.94014$

 $y_{13} = 3.73696$

 $v_{14} = 4.69098$

 $y_{15} = 5.82644$

 $y_{16} = 7.17094$

 $y_{17} = 8.75592$

 $y_{18} = 10.6171$

 $y_{19} = 12.7949$

 $y_{20} = 15.3356$

Wynik zaimplementowanego programu:

y1 = 0.000000

y2 = 0.022103

y3 = 0.070960

y4 = 0.151951

y5 = 0.271297

y6 = 0.436169

y7 = 0.654823

y8 = 0.936749

y9 = 1.292835y10 = 1.735564

y10 = 1.733334y11 = 2.279220

y11 - 2.2/9220

y12 = 2.940137y13 = 3.736965

y14 = 4.690982

y15 = 5.826438

y16 = 7.170945

y17 = 8.755915

y18 = 10.617057

y19 = 12.794930

y20 = 15.335570

Fragment konsoli 3.2: wynik programu dla testu II

Test III

Dane:

$$f(x, y) = e^{x-1} - 2 \cdot x$$

$$x_0 = 0$$
; $y_0 = -1$; $b = 1$; $h = 0.2$

Wynik Wolfram Alpha:

 $y_1 = -0.8$

 $y_2 = -0.716254$

 $y_3 = -0.74219$

 $y_4 = -0.872428$

 $y_5 = -1.10256$

Wynik zaimplementowanego programu:

y1 = -0.800000

y2 = -0.716254

y3 = -0.742190

y4 = -0.872428

y5 = -1.102562

Fragment konsoli 3.3: wynik programu dla testu III

Test IV

Dane:

$$f(x, y) = \frac{2 \cdot x + y \cdot \sin(x)}{\cos(x)},$$

$$x_0 = 0$$
; $y_0 = 0$; $b = 2$; $h = 0.2$

Wynik Wolfram Alpha:

 $y_1 = 0$ $y_2 = 0.0816271$ $y_3 = 0.262242$ $y_4 = 0.588915$ $y_5 = 1.16949$ $y_6 = 2.27409$ $y_7 = 4.76861$ $y_8 = 13.5929$ $y_9 = -101.389$

 $y_{10} = -17.6421$

Wynik zaimplementowanego programu:

y1 = 0.000000 y2 = 0.081627 y3 = 0.262242 y4 = 0.588915 y5 = 1.169492 y6 = 2.274094 y7 = 4.768615 y8 = 13.592944 y9 = -101.389401 y10 = -17.642085

Fragment konsoli 3.4: wynik programu dla testu IV

Test V

Dane:

$$f(x, y) = 2 \cdot y,$$

$$x_0 = 0$$
; $y_0 = 1$; $b = 2$; $h = 0.25$

Wynik Wolfram Alpha:

 $y_1 = 1.5$ $y_2 = 2.25$ $y_3 = 3.375$ $y_4 = 5.0625$ $y_5 = 7.59375$ $y_6 = 11.3906$ $y_7 = 17.0859$ $y_8 = 25.6289$ Wynik zaimplementowanego programu:

y1 = 1.500000 y2 = 2.250000 y3 = 3.375000 y4 = 5.062500 y5 = 7.593750 y6 = 11.390625 y7 = 17.085938 y8 = 25.628906

Fragment konsoli 3.5: wynik programu dla testu V

4. Analiza wyników

W celu głębszej analizy powstała tabela, w której porównane zostały wyniki zaimplementowanych metod z wynikami programu "Wolfram Alpha" na podstawie powyższych testów.

Tabela 1: wyniki Testu I

wartości	Wolfram Alpha	Program
X ₁	1.1	1.1
X ₂	1.21	1.21
X ₃	1.331	1.331
X 4	1.4641	1.4641

Tabela 2: wyniki Testu II

wartości	Wolfram Alpha	Program
X ₁	0	0
X ₂	0.0221034	0.022103
X ₃	0.0709 <mark>595</mark>	0.07096
X 4	0.151951	0.151951
X ₅	0.271297	0.271297
X ₆	0.436169	0.436169
X ₇	0.654823	0.654823
X ₈	0.936749	0.936749
Х9	1.29284	1.2928 <mark>35</mark>
X ₁₀	1.73556	1.735564
X ₁₁	2.27922	2.27922
X ₁₂	2.94014	2.9401 <mark>37</mark>
X ₁₃	3.73696	3.73696 <mark>5</mark>
X ₁₄	4.69098	4.69098 <mark>2</mark>
X ₁₅	5.82644	5.8264 <mark>38</mark>

X 16	7.17094	7.170945
X 17	8.7559 <mark>2</mark>	8.7559 <mark>15</mark>
X ₁₈	10.6171	10.617 <mark>057</mark>
X ₁₉	12.7949	12.7949 <mark>3</mark>
X ₂₀	15.335 <mark>6</mark>	15.335 <mark>57</mark>

Tabela 3: wyniki Testu III

wartości	Wolfram Alpha	Program
X ₁	-0.8	-0.8
X ₂	-0.716254	-0.716254
X ₃	-0.74219	-0.74219
X ₄	-0.872428	-0.872428
X ₅	-1.10256	-1.10256 <mark>2</mark>

Tabela 4: wyniki Testu IV

wartości	Wolfram Alpha	Program
X ₁	0	0
X ₂	0.0816271	0.0816271
X ₃	0.262242	0.262242
X ₄	0.588915	0.588915
X ₅	1.16949	1.169492
X ₆	2.27409	2.274094
X ₇	4.76861	4.768615
X ₈	13.5929	13.592944
Х9	-101.389	-101.389401
X ₁₀	-17.642 <mark>1</mark>	-17.642 <mark>085</mark>

Tabela 5: wyniki Testu V

wartości	Wolfram Alpha	Program
X ₁	1.5	1.5
X ₂	2.25	2.25
X ₃	3.375	3.375
X ₄	5.0625	5.0625
X ₅	7.59375	7.59375
X ₆	11.3906	11.3906 <mark>25</mark>
X ₇	17.0859	17.0859 <mark>38</mark>
X 8	25.6289	25.6289 <mark>06</mark>

Dzięki analizie wyników można stwierdzić, że przedstawiona metoda została zaimplementowana poprawnie. Wyniki uzyskane za pomocą zaimplementowanego programu są praktycznie identyczne względem wyników uzyskanych za pomocą programu Wolfram Alpha. Jednakże, występuje parę przypadków gdzie zauważono minimalne rozbieżności, które mogą wynikać z precyzji elementów - liczby zmiennoprzecinkowe o dużej liczbie miejsc po przecinku, zainicjowana stała Eulera używana w programie.

W trakcie obliczeń numerycznych, między innymi w metodzie Eulera obliczania równań różniczkowych, mogą wystąpić błędy zaokrąglenia wynikające z ograniczonej precyzji liczb zmiennoprzecinkowych. Te błędy mogą się kumulować w trakcie obliczeń, prowadząc do zaokrąglania wyników.

5. Wnioski

W tym sprawozdaniu przedstawiono oraz omówiono metodę Eulera służącą do rozwiązywania równań różniczkowych. Pokazano oraz wytłumaczono jej prostą implementację w języku c++. Z analizy przeprowadzonych testów wynika że metoda Eulera jest skutecznym narzędziem do rozwiązywania równań różniczkowych. Testy wykazały, że zastosowana implementacja jest szczególnie efektywna pod względem uzyskanych wyników, natomiast mogą wystąpić minimalne błędy zaokrąglenia wynikające z ograniczonej precyzji liczb zmiennoprzecinkowych.

6. Źródła

- prezentacja z zajęć "lab 11.pdf"
- Beata Pańczyk, Edyta Łukasik, Jan Sikora, Teresa Guziak, Metody numeryczne w przykładach, Politechnika Lubelska, 2012
- www.wolframalpha.com/input?i=use+Euler+method+y%27+%3D+2y%2C+y %280%29+%3D+1%2C+from+0+to+2%2C+h+%3D+0.25